

Els criminals

“Ens van donar una democràcia feble i indefensa, i el nostre deure, el nostre gran i únic deure com a ciutadans era el de fer que aquesta democràcia fos forta i vigorosa.”

Aquestes paraules les fa dir Ferdinand Bruckner no a *Els criminals* (1928) sinó a *Les races* (1933). Les he volgut incloure en la lliure dramaturgia de l'espectacle perquè, en aquests darrers temps que hem viscut i vivim de judicis i sentències, alguna cosa sembla trontollar fort encara en el nostre tercer poder.

Els criminals ens permet interpel·lar-nos sobre quin grau de criminalitat estem disposats a assumir, sobre què entenem per just i què no, sobre com ens desfermem en allò frívol... Entre estances, jutjats i cabarets de jazz s'esdevé una proposta escènica feta de múltiples teatralitats eròtico-jurídiques, ja coneixeu la meva dèria de jugar a fer teatre, que no eviten cap temàtica espinosa. Mentrestant però, com a ciutadania i com a espècie, tal com va passar a la República de Weimar, som incapaços d'ensumar l'inversemblant horror vinent que ens podria arribar a occir.

Jordi Prat i Coll